

denne Udtalelse? Det Brug, der er oprettet i 1911—12, er drevet som et mønsterværdigt Jordbrug, det er solgt i Fjor og er blevet udbragt til 23 000 Kr. Samme Aar oprettes der et nyt Brug, som koster 31 000 Kr., men det ærede Medlem mener ikke, at denne Pris er for høj. Hvorfor fik den anden Mand da ikke 31 000 Kr. for sit Jordbrug? Han fik jo kun 23 000 Kr. Dette Eksempel maa jo netop vise, at de Priser, man nu opretter Jordbrug for, er meget, meget for høje.

Endvidere kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som var meget karakteristisk for det ærede Medlem, idet han sagde, at jeg forstod ikke et eneste Ord af hele Jordlovgivningen. Ja, i det Øjeblik, det ærede Medlem sagde det, da kendte jeg ham igen, da var det igen det gamle ærede Medlem nede fra Køge, nu fra Stege—Vordingborg-Kredsen. Naar det glipper med at kunne fremkomme med saglige Argumenter, griber man til Fraserne, om jeg saa maa sige, til Valgmødefraserne: „Det ærede Medlem har ikke Spor af Begreb om, hvad han staar og taler om“ — og saa jubler Vælgerfolket. Det er en meget aandrig Bemærkning, som jeg dog ganske vil skænke det ærede Medlem.

Denne min manglende Forstaaelse af hele Jordlovgivningen vil det ærede Medlem bevise ved at fremdrage nogle Eksempler fra mine Udtalelser forleden Dag. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at citere disse. Jeg udtalte: „Jeg kan ikke se rettere end, at det, den højtærede Minister her er inde paa, maa kunne føre til noget godt. Thi det, man vil bevirke ved denne Lov, er at søge igen at faa fat paa de gamle Udstykningsforeninger, der i en lang Række af Aar har virket til overmaade stor Gavn ved Jords Udstykning. Naar Ministeren foreslaar at forhøje Laaneværdien fra 12 000 Kr. til 22 000 Kr., kan det maaske se ud, som om det er vel meget. Om netop 22 000 Kr. er det rette, kan der være delte Meninger om. Vi skal dog ikke modsætte os, at denne Sum fastsættes, men vi vil ikke være med til, hvis den fastslaas, at anbefale Folk at tage Jord efter denne Lov ...“. Nu kan det ærede Medlem ikke forstaa denne min Udtalelse. Jeg synes, den er saa saare klar at forstaa. Vi har jo hævdet gennem hele dette store Arbejde med Jordlovgivningen, at vi anser det for at være en Kapitalfejl at gaa til at forcere en Jordudstyknings paa et Tidspunkt, hvor man maa sige, at enhver Betingelse for, at disse Brug kan gaa rundt, mangler. Det er vor Hoved-

synsbetragtning og har været det under hele det Arbejde, der her paa Rigsdagen er foregaaet med Hensyn til denne Sag. Og saa kan det ærede Medlem ikke forstaa, at vi ikke vil gaa med til direkte at opfordre Folk til at tage disse Brug, selv om denne Bestemmelse optages i Loven! Det ærede Medlem mente, at jeg dér var ganske i Uoverensstemmelse med den højtærede Landbrugsminister. Nej, vi er ganske enige. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at dette maatte ikke betragtes som en Opfordring, men som et Tilbud. Akkurat paa samme Maade ser vi paa det. Vi tilbyder altsaa dette, men vi vil ikke paa Grundlag af dette Tilbud rejse ud og opfordre Folk til at gaa ind under disse Betingelser, fordi vi anser ikke Grundlaget for at være til Stede endnu; vi anser ikke Betingelserne for en saadan massevis Udstykning for at være til Stede i Øjeblikket. Vi maa afvente bedre Tider, og det er netop det, vi Gang paa Gang har gjort gældende fra vor Side under hele denne Jordlovsdebat. Og dersom ærede Medlemmer vil gøre sig den Ulejlighed at læse det Lovforslag, som det konservative Folkeparti stillede som Ændringsforslag til det i Samlingen 1919—20 fremsatte Lovforslag om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v., vil ærede Medlemmer af dette vort Ændringsforslag kunne se, hvorledes det konservative Folkeparti i Virkeligheden ser paa dette Forhold, og gennemlæses det med Eftertanke og ikke paa den Maade, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har læst det, men virkelig med Umage for at forstaa, hvad der ligger til Grund for dette vort Forslag, vil De komme til at erkende, at i det Øjeblik Priserne herhjemme paa Jord, Bygninger, Besætning og Inventar ligger saaledes, som vi ønsker, de skal ligge, nede i Lavkonjunkturen, er der virkelig en naturlig Opfordring til at oprette massevis af Brug. Og i saa Fald gav vort Forslag Lejlighed til at gaa til en saadan Masseoprettelse af Brug og paa Betingelser, som er meget, meget bedre end Betingelserne i den Lov, som de Herrer fra forskellig Side i Oktober 1919 fik gennemtvunget i Rigsdagen. Naar den Dag kommer, at der bliver Lavkonjunktur, kan vi tales ved om vort Forslag, men indtil den Dag maa jeg bede ærede Medlemmer, naar De omtaler vort Forslag, huske paa, at det var fremsat som et Forslag, der skulde træde i Kraft, naar der virkelig var en sund Basis for en større Udstykning af Jord, ikke før.